

Εισόδια της Θεοτόκου: Το προίμιο της αναμόρφωσης του ανθρώπου (Γεώργιος Ζαραβέλας, Θεολόγος)

/ [Πεμπτούσια](#)

«Ὁ Κύριος δόξασε τὸ ὄνομά σου σὲ ὅλες τὶς γενιές. Μέσα ἀπὸ ἐσένα θὰ ἀποκαλύψει ὁ Κύριος στὶς ἔσχατες ἡμέρες τὴ λύτρωσή Του στὸν Ἰσραήλ» (Πρωτευαγγέλιο Ιακώβου 7,2)

Εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου και η Εκκλησία θυμάται την εκπλήρωση της υπόσχεσης των Προπατόρων Ιωακείμ και Ἄννας. Λίγα χρόνια πριν από την ενανθρώπιση του Λόγου, ένα στείρο και άτεκνο ζευγάρι, ο Ιωακείμ και η Ἄννα, συντετριμμένοι από τη ντροπή της ατεκνίας, πληροφορούνται από άγγελο Κυρίου ότι θα αποκτήσουν παιδί, το οποίο θα λύσει την κατάρα που τους ταλάνιζε. Η θυγατέρα του γηραλέου ζεύγους μεγαλώνει και αφού γίνει τριών ετών εκπληρώνεται η υπόσχεση των γονέων της προς το Θεό, με την αφιέρωση της στο Ναό των Ιεροσολύμων.

Η διήγηση της θεομητορικής εορτής των Εισοδίων προέρχεται από την απόκρυφη, εξωβιβλική παράδοση και συγκεκριμένα από το απόκρυφο βιβλίο «Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου». Στο σχετικό τμήμα του βιβλίου (στίχοι 7,1-8,1) περιγράφεται η πρόθεση των Προπατόρων να εκπληρώσουν την αφιέρωση της Μαριάμ στο Θεό, ήδη από το δεύτερο έτος της. Η απόδοση της Θεοτόκου στο Ναό αναβάλλεται, όμως, με πρωτοβουλία της Άννας, για όταν θα συμπληρωθεί το τρίτο έτος της ζωής της, ώστε να έχει συνείδηση του γεγονότος και να μην αντιδράσει, αναζητώντας τους γονείς της. Ο Γεώργιος Νικομηδείας θαυμάζει τη συμπεριφορά της Θεοτόκου κατά τον αποχωρισμό από τους γονείς της, σημειώνοντας ότι δεν αντέδρασε, όπως κάθε άλλο τριετές νήπιο, αλλά υπάκουσε στο θείο θέλημα.

Η είσοδος και η αφιέρωση της Θεοτόκου στο Ναό έρχεται ως δώρο προς το Θεό, κατά τον βυζαντινό αυτοκράτορα Λέοντα το Σοφό. Η προσφορά της Μαριάμ στο Ναό ως θείο δώρο στοχεύει σε τρία σημεία: α) τον εξευμενισμό του θυμού του Θεού, εξαιτίας της προγονικής παρακοής, β) την ανάπλαση της αμαυρωμένης από το προπατορικό αμάρτημα ανθρώπινης φύσης και γ) την εξαγορά της ευσπλαχνίας του Θεού για την παράκληση του ανθρώπινου γένους.

Ο Γερμανός Κωνσταντινουπόλεως αναφέρει ότι η Θεοτόκος τέθηκε σαν θεμέλιος λίθος στο Ναό του Θεού και προσφέρθηκε σε αυτόν ως λαμπάδα πολυτιμότερη από

χρυσό και ευγενή λίθο, ενώ οι Θεοπροπάτορες αντιπαραβάλλονται με δύο αναδιπλούμενους ποταμούς, οι οποίοι πηγάζουν από τον παράδεισο.

Η ηλικία εισαγωγής της Θεοτόκου στο Ναό αποτελεί σημαντικό στοιχείο για την πατερική παράδοση. Το τριετές της Παναγίας, σύμφωνα με τους Γερμανό και Ταράσιο Κωνσταντινουπόλεως, εκτός από την ιδιαίτερη ιερότητα του αριθμού τρία, συνδέεται με διάφορα αγιογραφικά στιγμιότυπα, τόσο από την Παλαιά, όσο και από την Καινή Διαθήκη. Ο Γεώργιος Νικομηδείας ερμηνεύει το τριετές της ηλικίας μέσα από το πρίσμα της περί Θεού τριαδικής δογματικής διδασκαλίας της Εκκλησίας και δηλώνει το άσπιλο της Θεομήτορος, μέσω της οποίας φανερώθηκε στον κόσμο η δύναμη της Αγίας Τριάδας, με την εκπλήρωση της Πατρικής επαγγελίας για τη σωτηρία του ανθρώπου στην υπόσταση του Χριστού. Στο πρόσωπο της τριετούς θυγατέρας εμφανίζεται, κατά τον ίδιο πατέρα, το αδιαίρετο του Τριαδικού Θεού, αλλά και η επανένωση του τριχοτομημένου κόσμου σε κοινή προσκύνηση του ενός Θεού, μέσω της συμβολής της στην υλοποίηση του σχεδίου της θείας οικονομίας.

Η είσοδος της Παρθένου στο Ναό και η επί εννέα έτη διαβίωσή της σε αυτόν είναι το προοίμιο της προετοιμασίας για την ενανθρώπιση του Λόγου και για το απολυτρωτικό έργο Του. Η εορτή των Εισοδίων παραλληλίζεται άμεσα με την Υπαπαντή του Κυρίου, οπότε ο τεσσαρακονθήμερος Χριστός γίνεται δεκτός στο Ναό από το Θεοδόχο Συμεών. Ο προφήτης Ζαχαρίας υποδέχεται τη Θεομήτορα, εισάγοντάς την αδιαμαρτύρητα στο Ναό των Ιεροσολύμων, όπως ο Συμεών, ως άλλος Ζαχαρίας, δέχεται στα χέρια του τον Υιό της και Υιό του Θεού, προφητεύοντας τα απολυτρωτικό έργο Του.

Τα Εισόδια δεν είναι μία κοινή ανάμνηση ενός γεγονότος, αλλά η αρχή της προετοιμασίας της ανθρωπότητας για την πραγμάτωση της σωτηρίας στο πρόσωπο του Χριστού. Είναι η προκήρυξη της επαγγελίας του Θεού για την επάνοδο της ανθρώπινης φύσης στην αρχέγονη δόξα της. Είναι η αρχή της χριστοποίησης της ζωής του ανθρώπου, με την απόταξη του παλαιού εαυτού. Το μήνυμα της εορτής είναι η συμπόρευση με τη Θεοτόκο όχι στις αναβαθμίδες του επίγειου νομικού Ναού, αλλά σε εκείνες του επουράνιου θυσιαστηρίου. Η Θεομήτωρ καλεί να την ακολουθήσουμε και να προετοιμάσουμε εαυτούς, καλλιεργώντας τις θείες δωρεές, με τις οποίες εφοδιάσθηκε ο άνθρωπος την ημέρα του βαπτίσματος. Η Θεοτόκος καλεί κάθε άνθρωπο να καταστεί όργανο και δοχείο της θείας χάρης, όπως εκείνη έγινε το τιμιότερο και αγνότερο δοχείο της θείας παρουσίας, με την δι' εκείνης ενανθρώπιση του Υιού και Λόγου του Θεού.